

MAYIS 24, 2018

Genel Yayın Yönetmeni

Berkay BULUT

Editörler

Deniz KARAN

Bahar TEMİR

Yağmur TAŞDEMİR

Sosyal Medya Sorumluları

Melis PEKTAŞ

Selen CEYLAN

Ceren GÜLER

Baskı

Mim Reklam Ltd.Şti.

Tasarım

RGBear

İÇİNDE

BAŞMAKALE

6 2016 Amerika Başkanlık Seçimleri: Post-Truth

Berkay BULUT - Bahar TEMİR

9 California'da Siyahi Gencin Ölümü

Özge ASILSAMANCI

11 Uluslararası Hukukun Karanlık Yüzü

Elif BAKAR

12 Trump'ın İklim Değişikliği Politikası

Dilara SOY

AMERİKA

14 Rusya'da Dördüncü Kez Putin Zaferi

Damla ÖZTÜRK

15 Rusya ve Türkiye Arasında Aniden Değişen İlişkiler

Mustafa Mert KOÇ

17 Salisbury'de Zehirlenme: Kim ve Neden?

Ismailly ILGAR

ASYA

EKİLER

AVRUPA

19 Paulo'nun Güzelyurt'taki Mavi Köşkü

Melis PEKTAŞ

20 Cemaat

Ece Deniz BUDAK

21 Modern Kölelik

Aslıhan GAZİOĞLU

ORTA DOĞU

23 Irak Bunalımı

Can ABANOZ

FİLM & DİZİ ANALİZİ

25 Gizli Mesajlar

Yağmur TAŞDEMİR

27 Galler'deki Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Toplantısı

Selen CEYLAN

29 Verilmek İstenmeyen Hak: Kürtaj

Ceren GÜLER

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ

Bahar TEMİR

2016 Amerika Başkanlık Seçimleri: Post-Truth

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

Berkay BULUT

Her yıl Oxford Üniversitesi Yayınları yılın kelimesini seçmektedir. 2005 yılının kelimesi “sudoku”, 2009 yılının ki “özçekim”, 2013 yılının ki “samimiysiz” olurken 2016 yılında “post-truth” yılın kelimesi olarak seçildi. Post-truth dilimize “gerçek ötesi” olarak çeviriliyor. İlk bakışta sıradan bir kelime olarak görünmesine rağmen, bu kelime derin anlamlara sahiptir. Post ön eki genel kullanımının dışında kullanılır ve ardından gelen kelimenin önemsizliğini vurgular, yani gerçeğin. Bu sayede kitleleri etkileyebilir, onları tamamen kurgu olan, gerçeklikle alakası olmayan şeylere inandırabilir. Bu durum hem toplumlar hem hükümetler için önemli olduğu kadar tehlikelidir de. Geçtiğimiz yıllarda bunun önemini vurgulayacak bir olay yaşandı. Bir haber sitesi Pakistan’ın Suriye’ye asker göndermesi durumunda, İsrail Savunma Bakanlığı’nın nükleer silah kullanarak Pakistan’ı yok edeceğini yazdı. Buna karşılık, Pakistan Savunma Bakanlığı da İsrail’i nükleer silah ile tehdit etti. Neyse ki bu konu ile ilgili haberin yalan olduğu öğrenildi ve düzeltildi. Komik olan şey ise böylesine gündemde olan bir kelimenin yeni ortaya çıkmamış olması ve 1992 yılında Ralph Kates tarafından bir tiyatro oyununda, 2004 yılında ise “Post Truth Çağı” adlı bir kitapta kullanılmış olmasıdır. Post truth günümüzde siyasetçiler tarafından etkili bir şekilde kullanılmaktadır. Büyük ihtimalle yılın kelimesi haline gelmesinin de nedeni budur. Kitlelerin desteğini elde etmek amacıyla gerçeğin etkili bir şekilde manüpile edilmesi olarak bu yöntem Amerikan Başkan’ı Donald J. Trump tarafından profesyonel bir şekilde kullanılmaktadır. Bu durum 2016 Amerikan başkanlığı

seçiminde de açıkça görülmektedir.

2016 Amerikan başkanlık seçimlerinin kazananı ve Amerika Birleşik Devletleri’nin kırk beşinci başkanı olan Donald J. Trump seçimleri ve yalnızca seçim öncesi değil seçim sırasında da oy kullananların tercihlerini manüpile etmekle suçlanıyor. Başkan Trump sıradışı ve ilginç konuşmalar yapsa da, danışmanlarının da yardımıyla seçim kampanyasını başarılı bir şekilde tamamladı. Ancak Başkan Trump’ın seçim kampanyası sırasındaki post truth ve populist elementler içeren konuşmaları zaferinin tek kaynağı değildir. Günümüzde en etkili iletişim kaynağı olarak sosyal medya seçim kampanyasında etkili bir şekilde kullanıldı. Kişisel hesaplar ile seçmenleri manüpile etmek için kullanılan en etkili kaynaklar Facebook ve Google hesaplarıdır. Aslında bu durum danışmanlık firması olan Cambridge Analytica CEO’sunun bir videosunun ortaya çıkmasından sonra meydana geldi. Cambridge Analytica seçimler sırasında Trump’ın danışmanlarıyla birlikte çalıştı ve sıklıkla kullanılan sosyal medya uygulamaları açığa çıkarıldı. Facebook, kullanıcılarının siyasi ideolojileri, sosyal ve dini düşünceleri de dahil olmak üzere pek çok bilgiyi kısaca oy verme davranışının çeşitli belirleyicilerini paylaştı.

Uzmanlar bilgilerin yasadışı kullanımının yaklaşık olarak 87 milyon Facebook kullanıcılarını etkilediğine değindi. Cambridge Analytica’nın CEO’sunun da itiraf ettiği gibi, şirket bu bilgileri Trump’ın başkanlığı için destek toplamak amacıyla

sahte haberler oluşturmak için kullandı ve tek tek her kullanıcı için sahte haber oluşturuldu. Bu skandal, Mark Zuckerberg'in Temsilciler Meclisi'nde ve Trump'ın başkanlığının meşruiyetinde ifade vermek zorunda kaldığı Facebook'un prestijini sarstı.

Trump'ın seçmenleri ve Clinton'un e-posta skandalını manipüle ettiği seçim kampanyası hakkında ciddi iddialar olduğu için Donald J. Trump'ın Hillary Clinton'a karşı başkanlık zaferi bugün bile tartışmalı.

Ancak, Başkan Trump, seçim kampanyası sırasındaki etkili konuşmalarında danışmanlarının yardımıyla siyasi dehasını kullanarak seçimleri kazanmayı başardı. Özellikle post-truth ve popülist odaklı konuşmaları göç, vergilendirme, işsizlik ve uzun süreli Suriye Savaşı gibi hassas konularda kullanmıştır.

Bu konular içerisinde göç farklı bir yere sahip. Trump, göç hakkındaki muhalif görüşlerini dile getirerek ve Meksika sınırında bir duvar inşa etmeyi iddia ederek seçmenleri manipüle etti. Üstelik 2017 yılında Suriye, İran, Irak, Yemen ve Somali gibi yedi Müslüman ülkenin vatandaşlarının ABD'ye girişini yasakladı. Ayrıca Birleşik Devletler'de Müslüman göçmenlerin neredeyse hiçbirinin somut bir kayıt olmaksızın asimile edilmediğini de ilan etti.

“Asimilasyon çok zordur. Neredeyse –yok diyemem ancak yok gibi bir şey- ve ben ikinci ve üçüncü nesillerden bahsediyorum. Geliyorlar, bazı nedenlerden dolayı asimile olmuyorlar. Gerçek asimilasyon diye bir şey yoktur.”

Ancak ABD'de yapılan iki anket, ABD'deki Müslüman asimilasyonu konusunda Trump'ın iddialarının tersini söylüyor. 2011 yılında, Pew Araştırma Merkezi ABD'de bulunan 1000 müslümanın yüksek bir oranda asimile olduğunu belirtti. %60'ı ise müslüman olmak ve Amerikan yaşam tarzına uyum sağlanan modern bir ülkede yaşamak arasında bir ikilemde olmadıklarını düşünüyor. Bu insanlar ABD'deki doğal koşullar konusundaki memnuniyetlerini dile getiriyorlar. Ayrıca, Amerikan bayrağını kucaklayarak evlerinde veya ofislerinde sergilemekten çekinmediklerini belirttiler. İkinci olarak, aynı yıl Gallup Anketi'ne göre, Müslüman Amerikalıların %69'u kendilerini çok güçlü bir şekilde ABD'ye bağlı olarak tanımlıyor.

Birçok Müslüman için, ABD sömürgeci geçmişe sahip olan Avrupa'dan ziyade daha uygun bir yer. Bu nedenle, Trump'ın Müslüman Amerikalılar arasında düşük oranlı asimilasyona dair iddiaları temelsiz bir iddiadır. Yinede, Trump muhafazakâr Amerikalıların ve Müslüman göçü hakkında hassas olan diğer kişilerin destek ve oylarını kazanmak için post truth ve popülist unsurlarla bu kadar hassas bir konu seçti. Bu konuda akıllarda başka bir soru işareti kalıyor. Neden göçmenlerden oluşan Amerikan kimliğinde asimilasyon söz konusudur?

Trump'ın Meksikadaki Şiddet Konusunda Asılsız İddiaları

Meksika sınırına duvar yapma isteğiyle gündeme gelen Amerikan Başkanı Donald Trump asılsız bir tweet ile “Meksika şimdilerde dünyadaki en tehlikeli ülkeler arasında ilk sırada yerini alıyor” dedi. Ana sebep, Kongre'yi duvar konusunda geçici bir bütçe talebinin geçmesi için ikna etmektir. Trump'ın bütçe tasarısı konusundaki ısrarının nedenlerinden biri de demokratların karşı çıktığı sınır duvarının finansmanının bütçe taslağına dahil olmasıdır.

Trump'ın 18 Ocak Tweeti :

“Ülkemizin güvenliği için bu duvara ihtiyacımız var. Şimdilerde dünyadaki en tehlikeli ülkeler arasında ilk sırada yerini alan Meksika'dan gelen büyük miktardaki uyuşturucu akışına son vermek için bu duvara ihtiyacımız var. Duvar yoksa anlaşma da yoktur”

Ancak, bu konuşmada bir sorun var. Yasadışı uyuşturucuların büyük çoğunluğu, çoğunlukla gizli araç ve traktör römorklarında yasal gümrük noktalarından gizli olarak ülkeye giriş yapıyor. Buna rağmen burada Trump'ın Meksika'nın dünyadaki en tehlikeli ülkeler arasında ilk sırada yerini almasıyla ilgi asılsız iddiasına odaklanıyoruz. Meksika Dışişleri Bakanlığı Trump'ın tweetlerine hızlı bir şekilde yanıt verdi ve "Meksika'nın şiddet konusunda önemli sorunları olsa da, dünyadaki en tehlikeli ülke olması kesinlikle asılsızdır. 2014 BM verilerine göre (ki bu en güncel uluslararası rapordur) Meksika en tehlikeli ülkelerden biri olmaktan çok uzaktır. Sadece Latin Amerika'da diğer ülkelerdeki cinayet oranı bölgedek birkaç ülkenin açık ara altında olan Meksika'daki cinayet oranından daha yüksektir."

Bu söylem tam anlamıyla doğrudur çünkü kişi başına düşündüğümüzde, El Salvador, Honduras ve Guatemala gibi ülkelerde, Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suçlarla Mücadele Bürosu tarafından derlenen en son Küresel Cinayet Araştırmasına göre çok daha yüksek cinayet oranları vardır. Ülkelerin şiddet oranı, cinayet oranlarıyla ölçülemez. Bu sıralamalar Suriye, Irak, Afganistan ve Yemen gibi ülkelerde çok daha yüksek olan savaşa ilgili ölümleri ve iç çatışmalardan kaynaklanan ölümleri kapsamıyor. Tüm bunlara rağmen Haziran 2017'de Trump bir tweet attı ve "Meksika Suriye'den sonra dünyanın en ölümcül ikinci ülkesidir. Uyuşturucu ticareti bu durumun büyük ölçüde sebebidir. BU DUVARI YAPACAĞIZ!" dedi. Mevcut tüm bağımsız analizler, başkanın iddiasıyla çelişiyor ve bize, bir kez daha post truth kavramının gücünü gösteriyor!

2016 yılında Oxford Üniversitesi Yayını tarafından yılın sözcüğü olarak seçilen "post-truth", mevcut dünyayı ve iç politikayı yansıtıyor. Popülizmle birlikte, post truth, Başkan Donald J. Trump tarafından 2016 yılında ABD Başkanlık Seçimi'nde kullanılmıştır. Bu nedenle, post truth'un, ABD seçimleriyle eşzamanlı olarak yılın sözcüğü olarak seçilmesi sürpriz değildir. 2016 ABD başkanlık seçimleri, temelde popülizm ve post truth söylemleri ile şekillenen stratejileri nedeniyle Başkan Trump'ın zaferiyle sonuçlanmıştır. Amerikan halkının desteğini alabilmek için Başkan Trump, bu söylemleri esas olarak göç, işsizlik, ABD'nin Afganistan ve Irak'taki askeri varlığı, Meksika sınırında bir duvar inşa etmek gibi kamuoyunu şekillendiren hassas konularda kullandı. Seçimler sırasında Trump, göç konusunda özellikle Müslüman göçmenler için muhalif bir tavır takındı ve ABD'deki Müslüman toplulukların asimilasyonunun çok nadir olduğunu belirtti. Ancak pek çok anket ve röportaj, ABD'deki Müslümanların kendilerini Müslüman kimliklerinin ötesinde Amerika'nın bir parçası olarak gördüklerini belirtiyor. Bu insanlar, ABD'nin ulusal amblemlerini ve Amerikan kimliğini kucaklıyorlar ayrıca daha önce Kongre'de ve orduda hizmet etmiş birçok Müslüman var. Bunun dışında, seçim sırasında Trump Irak Savaşı'na dikkat çekti. Ancak, daha önceki fikirleri ve Irak Savaşı ile ilgili konuşmalarıyla çelişiyordu. Yine de, seçim sırasında Trump, başlangıcından bu yana ABD'nin Irak'a müdahalesine tamamen karşı olduğunu belirtti. 2002 yılında bir röportajda, Trump çatışmayı doğru bir şekilde bitirme zamanının geldiğini ve ABD'nin bu konuda bir şeyler yapması gerektiğini söyledi. 2003 yılında bu adımın askeri başarıya yol açtığını ilan etti. Ancak, Irak Savaşı'ndan sonra mali kaygıları nedeniyle fikrini değiştirdi. Dahası, Trump, Başkan George W. Bush'u ,söylenenleri kabul etmese de, Irak'taki kitle imha silahlarına ilişkin iddialarından dolayı bir süre yalancı olarak suçladı.

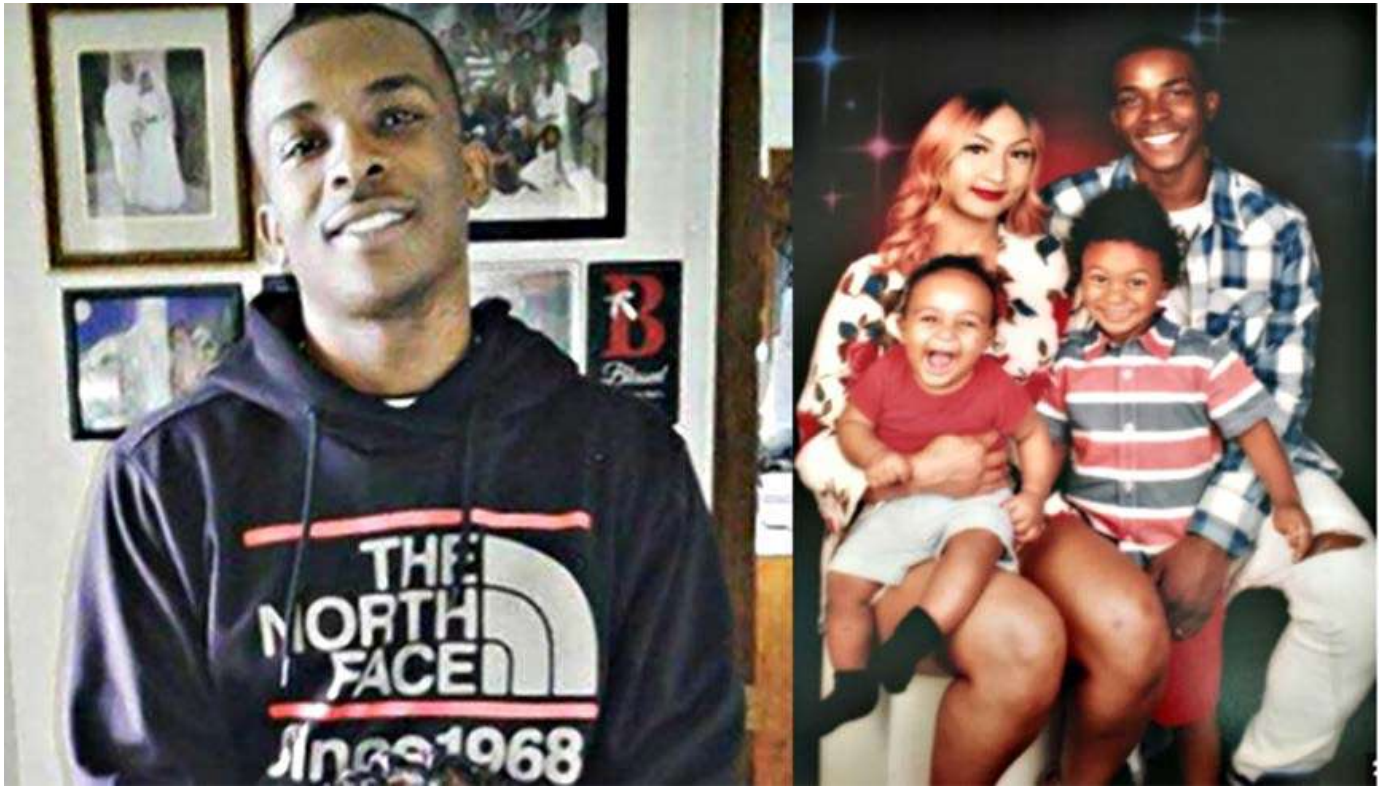
KALİFORNİYA'DA SİYAHİ GENCİN ÖLÜMÜ

Özge ASILSAMANCI

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

Geçtiğimiz günlerde, Kaliforniya'da hareketlilik vardı. Bu hareketliliğin nedeni; ABD'de, Kaliforniya eyaletinin başkenti Sacramento'da, 22 yaşındaki genç siyahi bir adamın polis tarafından 20 el ateş edilerek öldürülmesiydi.

Polis, olay hakkındaki ilk basın açıklamasında, büyük anne ve büyük babasıyla yaşayan, adının Stephon Clark olduğu belirlenen bir adamın evinin yakınlarındaki araba camlarının biri tarafından kırıldığını belirtti. Sacramento Şerif Departmanı helikopteri bazı yöntemler geliştirdi ve Clark'ı arka bahçede gördüğünü bildirdi. Üstelik, Clark'ın araç çubuğu alarak bir evin penceresini kırıldığını gördüler. Clark daha sonra evin ön tarafına doğru ilerledi ve başka bir araca bakmaya başladı. Koşuşturmanın ardından polis Clark'a 20 el ateş açtı ve İtfaiye personeli Clark'ın olay yerinde öldüğünü bildirdi. Başka bir basın açıklamasında, Sacramento polisi, Clark'ın 20 kez vurulduğu esnada olay yerinde hiçbir ateşli silah bulunmadığını söyledi. Buldukları tek şey ise Clark'ın cep telefonuydu.

Otopsi sonucu

Tarafsız otopsi yürüten adli patolog Dr Bennet Omalu, Clark'ın vücudunun üst yarısına giren yedi mermiden herhangi birinin onu öldürdüğünü açıkladı.

Kaliforniyalı yüzlerce protestocu otobanı kapatarak eyalet başkentine doğru yürüyüş yaptı. **“Buna atık bir son verin”** diye bağırarak Sacramento protestocuları, saatlerce trafiği aksattı ve Stephon Clark'ın ölümünü protesto etmek için binlerce NBA taraftarının, Sacramento Kings Arenası'na girişini engelledi.

Kings ve Atlanta Hawks arasında gerçekleşen oyun, 17.000 kişilik arenada yaklaşık 2.000 hayranın önünde oynanmıştı. Protestocular sonunda dağıldı ve hiçbir tutuklama yapılmadı. Oyundan sonra, Kings sahibi Vivek Ranadivé, Sacramento'nun oyuncuları ve antrenörleri tarafından çevrelenen sahadan küçük kalabalığa seslendi ve Clark'ın ailesinin acısını paylaştığını ifade etti. Vivek Ranadivé bu konu hakkında:

“

Kaybınız için çok üzgünüz. Krallarda yer alan bizler, insanların barışçıl protestolarının farkındayız ve buna saygı duyuyoruz. Burada büyük bir platformumuz olduğunun farkındayız. Bu bir ayrıcalıktır, ancak aynı zamanda bir sorumluluktur. Bu, ciddiye almamız gereken bir sorumluluktur ve bu konuda sizin yanınızdayız; yaşlısıyla, genciyle, siyahıyla ve beyazıyla hepimiz bağlılığımız ile birleştik.

”

Stevante Clark, yerel bir televizyon röportajında kardeşi Stephon'u kendini çocuklarına adanmış bir insan olarak tanımladı: “Herkesin etrafında olmayı isteyeceği bir insandı. Sosyal haklardan yoksun, imkanları az olan evlerde yetiştik ancak o çocuklarından başka hiçbir şeyi umursamadı.”

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

Elif BAKAR

ULUSLARARASI HUKUKUN KARANLIK YÜZÜ

Devlet, insanlığa karşı bir suç işlediğinde, uluslararası örgütlerin konuşmacıları “korkulu, endişeli” olduklarını söylerler ve daha sonra hayatlarına kaldıkları yerden devam ederler. Uluslararası örgütler insanlığa karşı işlenen suçlarda ne kadar etkilidir? Sorunların arkasına sığınmak ne kadar doğrudur?

Uluslararası yasal koşullar altında yaşayan ülkeler geçerli bir sebep olmaksızın aynı koşullarda yaşayan başka bir ülkeye saldırdığında, egemenliklerine saygı göstermediğinde, saldırı altındaki devletin uluslararası hukuk tarafından korunmadığı anlamına gelir. Açıkça görüldüğü gibi burada bahsedilen devletlerin çıkarlarıdır, hukukun değil. JJ Rousseau, bu konuya “Toplum Sözleşmesi” adı verilen kitabında; “Birey kendi gücünü diğerlerine bağlamak zorundadır, aynı bağlantı devletler için de geçerli olabilir” şeklinde değinmektedir. Devletler sözleşme haklarını uluslararası kuruluşlara bırakabilir ancak bu sözleşmeyi desteklemeyen devletler, egoist politikaları nedeniyle kendilerinden üstün güçleri tanımazlar.

Devletler kendi egemenlik haklarını sözleşmeler ile uluslararası örgütlere devredebilir ancak bencil politikaları yüzünden bu sözleşmeyi desteklemeyen, onlardan daha üstün olan güçleri tanımayan devletler ne olacak? Bu tarz devletler gözardı edilemez. JJ Rousseau'ya göre

hangi devlet geçerlidir? Kendilerinden daha üstün olan devletleri tanımayanlar mı? Yoksa egemenlik haklarını sözleşme yoluyla uluslararası örgütlere bırakanlar mı? Bunu Rousseau ile sınırlamak doğru olmaz, bu sorunun cevabı günümüzde hala kesin değildir ve tartışılmaktadır.

Uluslararası hukukun çelişkisi burada kendini göstermektedir. Çelişkinin bir tarafı evrenselken, diğer tarafı egemenlik iddiasına dayanmaktadır. Dünya egemen devletlerden oluştuğu için, hükümetlerin neden “egemen devletler arasındaki kuralların bütünü” olarak tanımlanan uluslararası hukuku takip etmeleri gerektiği sorusuna cevap verilmelidir. Bu soruya bir cevap verilememesi, egemenlik ve evrensellik arasında çelişkiyi ortaya çıkarıyor. Bu, uluslararası hukukun temel sorunlarından biridir ve bu konu hala gündemde değildir, çağdaşlarımızın bu konuyu güncel hale getirmesi gerekmez mi? İspanyollar, Güney Amerika'ya girmenin yollarını ararken, çelişki ilk kez Vitoria tarafından fark edildi ve şimdi bu durum Vitoria sorunu olarak adlandırılıyor, onun sorunu olduğu dile getirilerek bunun arkasına saklanıyorlar.

Akıllara nasıl görmezden geldikleri sorusu gelmiyor mu?

Uluslararası örgütlere rağmen, savaşlar ve çatışmalar azalmıyor, tüm dünyaya baktığımızda uluslararası hukuk kuralları ihlal ediliyor. Geçmişten günümüze pek çok örnek görebiliyoruz. Büyük devletlerin bencil politikaları ve çıkarları Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarına yol açtı; Ülkelerin II. Dünya Savaşı'ndan sonra aynı politikardan vazgeçemedikleri düşünülmektedir. Milletler Cemiyeti ve sonrasında da BM gibi uluslararası örgütlerin amaçları göz önüne alındığında, bu durum böyle olmamalıydı. Bugün Ortadoğu'da, Afganistan'da çözüme ulaşılamamış sorunlar var. -burada belirtilmeyen birçok örnek olabilir. Bu sorunları çözmeye çalışırken, gözden kaçırılan pek çok sorun var. Güney Afrika'da grev yapan 45 maden işçisi öldürüldü ve kimsenin haberi olmadı. Birçok büyük devlet Myanmardaki katliamı izlemekle kaldı. Bahsi geçen uluslararası örgütler elle tutulur bir şey yapmamaktadır. Bu durumdan uluslararası hukuk sisteminin yeniden yapılandırılması gerektiği anlaşılmaktadır. Ayrıca birçok yorumcuya göre, bölgesel liderlerin ortaya çıkması da dahil olmak üzere çok kutuplu bir dünya meydana gelecek. Bu nedenle, uluslararası örgütlerin bu sürece uygun olarak çalışmaya başlaması gerekmektedir.

TRUMP'IN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ POLİTİKASI

Dilara SOY

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

8 Kasım 2016'da gerçekleşen 58. Amerika başkanlık seçimleriyle Amerika'nın yeni başkanı Donald Trump oldu. Yalnızca dünya değil, Amerika'nın kendisi bile bu sonuca oldukça şaşırıldı. Kendine özgü bir tavırla agresif, ırkçı ve Müslüman karşıtı politikaya sahip bir adam, şimdi dünyanın en güçlü ülkelerinden birinin başkanı oldu. Amerika'nın yaptığı her şey dünyanın geri kalanını da etkiler. Dolayısıyla Trump gibi olağandışı bir başkanla değişikliklerin yaşanacağı aşikardır. Trump'ın kimsenin tahmin edemeyeceği eylemlerde bulunacağı öngörülebilirdi ancak Twitter hesabı aracılığıyla Amerikan dış politikasını yönetmesi öngörülemeyen bir şeydi. Şimdilerde Trump'ın başkanlığının üzerinden bir yıl geçti ve planları eyleme dönüştü.

Donald J. Trump
@realDonaldTrump

Abonné

In the East, it could be the COLDEST New Year's Eve on record. Perhaps we could use a little bit of that good old Global Warming that our Country, but not other countries, was going to pay TRILLIONS OF DOLLARS to protect against. Bundle up!

À l'origine en anglais

19:01 - 28 déc. 2017

22 023 Retweets 66 127 J'aime

'Amerika'yı yeniden büyük yapmak için!'

kampanyasındaki en büyük sloganlardan biriydi ayrıca Donald Trump Paris Konferansı'nın iptalinin ABD'nin yararına bir hamle olduğuna inanmaktadır. İklim değişikliği oldukça ciddi ve dünyayı etkileyen bir konudur. Bu yüzden ülkeler bir araya gelerek AB ve Çin de dahil olmak üzere 195 ülkenin yer aldığı Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi kapsamında sera gazlarının salınımını azaltmaya yönelik bir anlaşma olan Paris İklim Anlaşması'nı imzaladı.

Anlaşma 2015 yılında Fransa'da imzalandı ve ülkeler ilk kez yalnızca bu konu için bir araya gelmiş oldu. İşte anlaşmanın bazı önemli noktaları:

Küresel ortalama sıcaklık artışını 1,5 derecenin altında tutmak

Hükümetler sanayi öncesinde de olduğu gibi seviyenin 1,5C ile sınırlandırılmasını, dünyanın iklimsel durumunu ve nükleer enerjinin ortaya çıkardığı zorlukları göz önünde bulundurarak kabul etti çünkü 1,5C sınırının geçilmesi dünya iklim dengesini tehlikeye sokuyor ve ne yazık ki son yıllarda ciddi bir düşüş gözlemleniyor.

Emisyon azaltımı konusunda vaatler

Amaç, küresel emisyonları şu an en yüksek seviyeden mümkün olan en düşük seviyeye getirmektir. Uzmanlar, net sıfır emisyon hedefinin 2050 ile 2100 arasında olacağını belirtiyor. BM'nin iklim bilimi paneline göre, tehlikeli ısınmayı önlemek için net sıfır emisyonlarının 2070'e kadar olması gerekiyor. 187 ülke, emisyonlarını 2020'den sonra nasıl azaltacağına dair planlarını geliştirmiş olsa da, ısınmayı 2C'nin altında tutmak yeterli olmayacak ve bazı analizlere göre ısınma yaklaşık 2.7-3 °C'ye yükseldiğinde, yıkıcı değişiklikler meydana gelecektir. Bu nedenle, ısınmanın kontrol edilmesi ve 2C'nin altında tutulması için anlaşmanın her beş yılda bir gözden geçirilmesi gerekiyor.

Zengin ülkeler daha yoksul olan ülkelere yardım edecek

Anlaşmaya göre, "gelişmiş" ülkelerin, gelişmekte olan ülkelere çevreci olma ve iklim değişikliğinin etkileriyle

başta çıkma konusundaki maliyetlerine yardımcı olmaya devam etmeleri gerekiyor.

Bu konu dünyanın geleceği için çok önemli olsa da, Trump farklı bir görüşte. Tweetinde de gördüğümüz gibi Trump çevreyi oldukça önemsiyor ancak Paris Anlaşması'nın pek çok ekonomik dezavantajı da var ve bu durum Amerika açısından pek de adil değil. Amerika dünyayı en çok kirleten ikinci ülke olarak iklim değişikliği konusunda iyi bir imaja sahip değil. Dolayısıyla, geri çekilmek yerine, ABD, iş fırsatları yaratacak yenilenebilir enerji sektörlerine daha fazla odaklanmalıdır.

DC tabanlı düşünce kuruluşu Yeni Amerikan Güvenliği Merkezi'nde araştırmacı olan Neil Bhatiya The Independent gazetesine verdiği röportajda, yönetimin Paris Barış Anlaşması'na yönelik eleştirisinde tam olarak anlaşmanın gerçekte ne yansıttığını eleştiremediğini dile getirdi. Hatta ABD'nin, Paris Anlaşması'ndaki hedefleri karşılamak için emisyonları nasıl azaltacağını belirlemede çok fazla esnekliğe sahip olduğunu söylüyor.

Pek çok insan durumun önemini anlamıyor. İnsanlar bu konuda daha fazla bilgilendirilmeli çünkü dünyayı kontrolsüz şekilde kirlettiğimiz takdirde, felaketler meydana gelecek ve onarılması güç bir hal alacak. Bu yüzden daha iyi ve daha yeşil bir dünya için, bir takım şeyler ciddiye alınmalı ve dünyanın en etkili ülkelerinden bir olan Amerika çevre ile ilgili olan anlaşmalarda yer almalı.

Rusya'da Dördüncü Kez Putin Zaferi

Damla ÖZTÜRK

Rusya'da 18 Mart 2018 Pazar günü yapılan seçimlerde, devlet başkanı Vladimir Putin %76.67 oy alarak büyük bir zafer elde etmiştir. Seçimi kazanan Putin, dördüncü kez altı yıllığına başkanlık koltuğuna oturmuş ve görev süresini 2024 yılına kadar uzatmıştır.

Vladimir Putin her ne kadar büyük bir zafer elde etmiş olsa da, seçimle ilgili bir çok iddia ortaya atılmaktadır ve bu durum tartışmalara sebep olmaktadır. Muhafif liderler Alexei Navalny ve destekçileri seçimlerde hile olduğunu ve "benzeri görülmemiş kanunsuzluklar" yapıldığını dile getirmektedir. Komünist Parti adayı Pavel Grudinin ise "son zamanların en berbat seçimi" ifadesiyle seçimlerde şaibe olduğunu iddia etmektedir. Seçimlerde yapılan usulsüzlüklerle ilgili bazı video görüntüleri ortaya çıksa da, Rusya Ulusal Seçim Komitesi bu iddiaları yalanlamaktadır. Ayrıca muhafif lider Alexei Navalny'nin seçimlerden önce hakkında verilmiş olan yolsuzluk hükmünden dolayı adaylık başvurusu reddedilmiştir. Bu nedenle Alexei Navalny seçimlere girememiştir. Bunun üzerine Navalny ve partisi seçimleri boykot kararı almıştır. Seçimlere bağımsız olarak giren ve rekor oyla kazanan Putin'den sonra ikinci sırada yer alan aday ise Komünist Parti lideri Pavel Grudinin olmuştur. Komünist Parti %12 oy alarak tarihinin en kötü seçim sonucunu almıştır. Öte yandan seçimlerden önceki süreçte bazı muhafif partiler ve oluşumlar Vladimir Putin'i destekleyeceklerini açıklamışlardır. Bu iddialar ve tartışmalar sürerken, şüphesiz ki Vladimir Putin iktidarda ki gücünü ve ülke üzerindeki etkisini her geçen gün artırmaktadır. Gerek ülke içinde gerekse ülke dışında imajına dikkat eden Putin, karizmatik bir lider portresi çizmektedir. Rusya içerisinde muhalefete karşı sert tutumu ve baskı uygulamasından dolayı çok kez eleştirilse de, Rusya halkının büyük çoğunluğunun desteğini aldığı görülmektedir. Bu sebeple, Mart 2018 seçimlerini kazanmasına da kesin gözyle bakılmıştır. Bir çok kişiye göre Putin, dağılan Sovyetler Birliği'nden sonra güçlü liderliği sayesinde Rusya'yı ayakta tutmuş ve toparlamıştır. Putin döneminde Rusya'nın dünya siyasetinde giderek daha güçlü bir rol almaya başlaması ve söz sahibi olması, Putin'i daha da güçlendirmekte ve ilgiyi Putin'in üzerine çekmektedir. Bir çok Rus vatandaşı Putin'in kendi yönetimindeki Rusya'yı, yeniden güçlü Sovyetler Birliği haline getireceğini düşünmektedir.

Rusya'da Putin Döneminin Başlaması

Sovyetler Birliği, iç karışıklıklar ve sıkıntılı günler yaşayarak çökmüştür. Bunun faturasını da tabii ki en çok halk ödemiştir. Bu çalkantılı günlerden sonra eski bir KGB ajanı olan Vladimir Putin, memleketi de olan St. Petersburg'a gelmiş ve üniversiteden hocası olan Anatoly Sobchack ile karşılaşmıştır. Sobchack o sırada belediye başkanıdır ve Putin'e başkan yardımcılığı görevini vermiştir. Böylece Putin, siyasete ilk adımını atmıştır. Daha sonradan Putin, Moskova'ya taşınmış ve KGB'nin devamı niteliğinde olan FSB'de çalışmaya başlamıştır. FSB'yi güçlendirmiştir. İlerleyen zamanda güçlü bağlantılar kuran ve Rusya'nın yeni lideri Boris Yeltsin ile yakınlaşan Putin, siyasette emin adımlarla yükselmeye başlamıştır. Bunun bir sonucu olarak Boris Yeltsin, Putin'i başkan yardımcılığı görevine getirmiştir. 31 Aralık 1999'da Boris Yeltsin'nin beklenmedik istifası yaşanmıştır. Bunun üzerine Putin, oligarkların da desteğini alarak Mart 2000'de devlet başkanlığı koltuğuna oturmuştur.

Putin göreve gelir gelmez medyayı kontrol altına almıştır. Zamanında kendisine destek veren oligarkları da gitgide zayıflatmış ve güçlerini kendisinin üstünde kullanmalarını engellemiştir. Oligarkların elinde olan büyük Rus şirketleri tek tek Putin ve destekçilerinin eline geçmiştir. Rusya Federasyonu'nda yer alan 83 bölgede seçimleri kaldırmış ve kendisi valiler atamıştır. Böylece KGB ajanlığından, güçlü ve yıllar sürecek bir devlet başkanlığına geçişinin hikayesi başlamıştır.

Bugün Putin yönetimindeki Rusya, dünyada ve bölgede ciddi etkiye sahip bir güçtür. Batıyla bir çok kez karşı karşıya gelmeleri ve maruz kaldığı ambargolara rağmen Rusya sözünü hala geçirebilmekte ve gücünü hissettirebilmektedir. Son yıllarda yaşanan Gürcistan Savaşı, Kırım'ın ilhaki ve tabii ki Suriye'deki Rus etkisi bunu açıkça göstermektedir. Son seçimlerde de ezici bir galibiyet elde eden Putin'nin ülke içerisinde ve dışarısında sahip olduğu etki değerlendirildiğinde, çok uzun bir süre daha Rusya ve dünya siyasetinde yer alacağı çıkarımını yapmak yerinde olacaktır.

RUSYA VE TÜRKİYE ARASINDA ANIDEN DEĞİŞEN İLİŞKİLER

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

Kuruluşundan bu yana Türkiye'nin dış politikası Batı odaklıdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan sonra, Türkiye hem Ortadoğu hem de Rusya ile bazı sebeplerden dolayı ikili ilişkiler kuramadı. Ancak, Türkiye'de 1919-1923 yılları arasında başlayan Türk Kurtuluş Savaşı sırasında yeni kurulan SSCB, Türkiye'ye yardım etti ve komünist devrimi yaymak ve bir uydu ülkesi yaratmak için bu harekete bazı mali ve askeri yardımlarda bulundu. Bu nedenle Türkiye, SSCB ile iyi ilişkilere sahipti ve Sovyet Ekonomik Modeli'ni izledi. Türkiye kendisini Batılı bir ülke olarak bulmaya çalışmasına rağmen, Sovyetlerden mali yardım aldı. Soğuk Savaş sırasında, Türkiye'nin bağımsız dış politika eylemleri yoktu ve Türkiye'nin Amerika ve Amerika yanlısı ülkeler ile ilişkileri olması gerekiyordu. Türk Boğazları ve bazı bölgelerdeki Rus iddiaları nedeniyle SSCB hala Türkiye için tehdit oluşturmuyordu.

Mustafa Mert KOÇ

Aslında, 1970'lerde, Jimmy Carter'ın ekonomik ve askeri ambargosu ve Kıbrıs sorunlarıyla Batı ambargosu yüzünden ilişkiler normale dönmeye başladı. 1990larda, Soğuk Savaş'ın sonunda, Türkiye Sovyet tehdidinin sona erdiğini fark etti ancak PKK gibi yeni tehditler meydana geldi. Ayrıca, yeni kurulmuş olan Türkçe konuşulan ülkeleri kontrol etme konusunda Kafkasya ve Orta Asya'da rekabet başladı. Türkiye, TİKA ve Karadeniz Ekonomik İşbirliği (1992) gibi yumuşak güç unsuru olan ekonomik ve kültürel bağlantılar kullanıyordu. Ancak Rusya, yakın çevre politikasından dolayı Türkiye'den daha fazla nüfuza sahipti. Sovyet Sistemi çökse de, bu eski üyeler ekonomik olarak bağımsız değil ve Rusya'ya bağlılar.

Bu dönemde Türkiye, Rusya'ya karşı Çeçen kartlarını kullandı ancak Rusya, buna karşılık Kürt kartlarını gösterdi. Dağlık Karabağ sorununda, bir yandan Türkiye Azerileri desteklerken öte yandan Rusya Ermenilere destek veriyordu. Bu durum 1990larda Arnavutluk, Bosna ve Sırbistan arasında yaşanan Balkan Krizi'nin aynısıydı. Türkiye Arnavutluk ve Bosna'yı bağımsızlık sürecinde desteklerken, Rusya Sırp tarafında yer aldı. 2000 yılında Putin'in seçilmesiyle birlikte, ilişkiler 2003'te Irak'ın ABD'nin müdahalesi konusunda Rusya'nın bu müdahalede son derece kritik olduğunu ve bu durumun Rusya ile Türkiye arasındaki işbirliğini ve enerji anlaşmalarını artırdığını belirterek normalleşmeye başladı. Ancak, Türkiye, Rusya'nın doğal gazına olan bağımlılığı nedeniyle asimetrik bir ilişkisi olan Rusya'ya bağımlıydı. Bu nedenle, Türkiye Rusya'ya alternatif olarak Avusturya ile Nabuko Anlaşması imzalamıştır.

İlişkiler 2008 Gürcistan ayaklanmasıyla değişmeye başladı. Açıkçası Türkiye Gürcistan hükümeti ile arasındaki iyi ilişkiler nedeniyle Gürcistan'ı destekliyordu. Öte yandan, Rusya ayrılıkçıları kati bir şekilde destekliyordu. 1970'lerden beri Suriye, Tartus'ta askeri üssü olan Rusya'nın uydusuydu. Rusya için önemli bir silah pazarıydı.

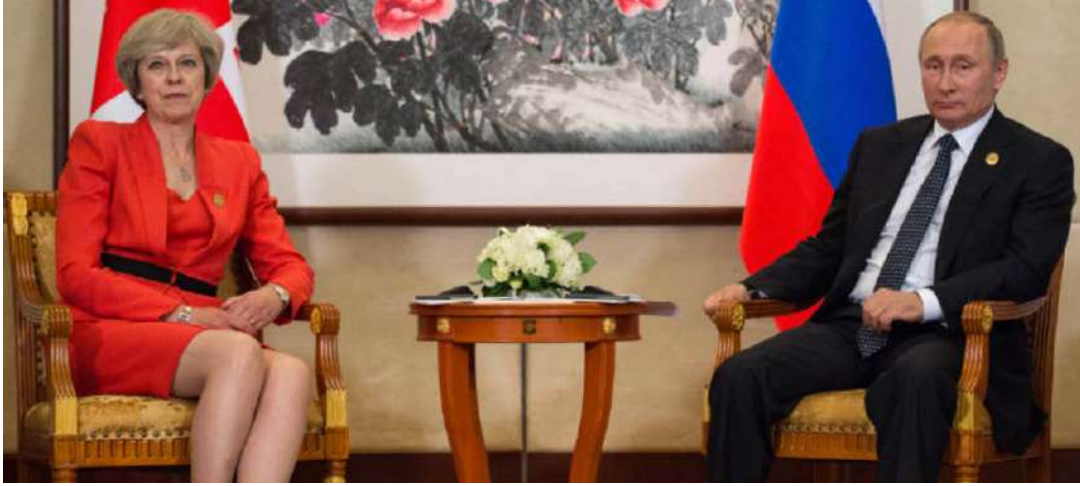
Ancak, 2011 yılında Suriye'de ayaklanmalar başladı. Suriye üzerindeki farklı çıkarlardan dolayı Türkiye ve Rusya arasındaki ilişkiler çökmeye başladı. Bunun sebebi ise bölgede hala uluslararası sistemde dengeleme yetkisinin eksikliği ile ilgili sorunların olmasıydı. Soğuk Savaş sırasında, çift kutuplu sistem iç savaşları ve çatışmaları önledi. 2014 yılında, Rusya'nın Kırım ilhakı Ukrayna'daki seçimler sonucunda gerçekleşti ve Türkiye bu konuda oldukça kritik bir öneme sahipti. Aslında, Kırım 1954 yılında Nikita Khrushchev tarafından bir armağan olarak Ukrayna'ya devredildi. Ancak, bu bir hediye değildi, çelişkili bir ülkeydi. Bu nedenle, sorunlar 1950'lerden geliyordu. Aslında, bu sorunlar Türkiye ile Rusya'nın ilişkileri arasında bazı boşluklara yol açabilir. 2016 yılında, Türkiye'nin Rus jetini vurmasıyla şiddetli çatışmalar yaşandı. Bu durum diplomatik konularda askıya almaya yol açtı. Ancak artan ticaret hacimleri nedeniyle ekonomik olarak askıya almaya yol açmadı.

Bu nedenle, Türkiye ile Rusya arasındaki ilişkilerin sürekli değiştiğinden bahsedilmektedir ve bugün Türkiye, Rusya ve İran, Soçi ve Astana'da Suriye'nin geleceği hakkında tartışmak ve bir çözüm bulmak için bir araya geliyorlar. İlişkileri ise yalnızca ulusal çıkarlara dayanıyor. Önümüzdeki günlerde, Türkiye Rusya ile yakın ilişkiler kurabilir de kurmayabilir de. Süleyman Demirel'in de belirttiği gibi "Siyasette bazen 24 saat bile uzundur".

Salisbury'de Zehirlenme: Büyük Britanya ve Rusya arasındaki çatışmayı tırmandıran kötü şöhretli suçun arkasında kim var?

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

Ismailly ILGAR

İngiltere Başbakanı Theresa May, Rus yetkilileri eski Albay GRU Sergei Skripal ve kızı Julia'nın zehirlenmesinde sorumlu olmakla suçladı. 12 Mart'ta mecliste konuşan May, Rusya'nın "büyük olasılıkla" Skripallara yönelik bir girişimin ardında olduğunu söyledi. May'ın konuşmasındaki uzlaşmazlık ve gerginlik düzeyi Churchill'in 5 Mart 1946'da yaptığı "Demir Perde Konuşması" olarak da bilinen konuşmayı anımsatabilir. Açıkçası, bu konuşma o zamandan beri en yüksek tırmanma noktasıdır.

Mart 2018'in başlarında, İngiliz basını devlete ihanet yüzünden Rusya'da hüküm giymiş GRU (Ana İstihbarat Direktörlüğü) eski memuru Sergei Skripal ve kızı Yulia'nın güçlü bir zehir ile zehirlendiğini bildirdi. Her ikisi de durumları kritik olarak hastaneye kaldırıldı. İngiliz soruşturmasına göre kurbanlar, Rusya'da geliştirilen "Noviçok" sinir gazı ile zehirlendi. İngiltere Başbakanı Theresa May zehirlenme olayı ile ilgili Moskova'yı sorumlu tuttu. 2006 yılında, Skripal İngiliz istihbaratına casusluk yapması sebebiyle Rusya'da 13 yıl hapis cezasına çarptırıldı. 2010 yılında Skripal serbest bırakılarak Anna Chapman ve ABD'de gözaltına alınan diğer Rus istihbarat ajanları ile takas edildi. Bunun ardından, Skripal Birleşik Krallık'a teslim edildi.

Sergei Skripal and Yulia Skripal

Salisbury'de yaşananlarla ilgili olarak, İngiliz makamları Rusya'ya karşı bir dizi kısıtlama getirdi. Ülkeden 23 Rus diplomatı ihraç edildi, kraliyet ailesi ve hükümet üyeleri Rusya'da düzenlenen Dünya Kupası'na katılmayacaklar aynı zamanda Birleşik Krallık'ta bulunan Rus oligarklarının varlıklarının yasadışı amaçlarla kullanılabileceği hükümet tarafından tespit edildiği takdirde dondurulabilir. Ayrıca, İngiliz müttefiği olan 20'den fazla ülke Rus diplomatlarının sınır dışı edilmesi konusunda Büyük Britanya'yı örnekl aldı. Bu nedenle 140'dan fazla diplomat ihraç edildi. **Bu durumda doğal olarak herkesin aklına bir soru geliyor: kim bu cinayetin arkasında duruyor ve neden böyle bir cinayete gerek duyuldu?**

Moskova, zehirleme iddialarını reddetti ve bu olayın Rusya'ya karşı yaz aylarında gerçekleşecek olan Dünya Kupasından önce siyasi bir provokasyon olduğunu iddia etti. Birçok komplo teorisini ortaya koyan ana sorulardan biri ise Rus izini doğrudan gösterecek bir zehir olan "Noviçok" un seçilmesinin nedeniydi.

'Hainler çok yaşamaz' – 2010'da Putin böyle bir ifade kullandı, muhtemelen hainlik ve casusluk yapacak kişilerin acı sonuna işaret ediyordu. Onların sonunun hiç de iyi olmayacağını söylüyordu. **Batılı uzmanların çoğu, zehirlenmenin gelecekte Rusya aleyhine çalışabilecek potansiyel hainler için mesaj olduğu konusunda hemfikir.** Bu bir intikam veya tehlikeli bir casusun ortadan kaldırılması değil. Gelecekteki potansiyel casuslar için bir mesaj.

Rus propagandasının ve Rus kamuoyunun baskın teorisi ise İngiliz gizli servislerinin Vladimir Putin'i Dünya Kupasında ve Rusya'da yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimlerinin arifesinde güçsüzleştirmek amacıyla Sergei Skripal'i zehirlenmiş olması. Her ne kadar olanaksız gibi görünse de, devlet organlarının yalnızca eski Rus casusunun değil, İngiliz vatandaşlarının da zarar göreceği bir saldırı düzenleme niyeti benzeri görülmemiş siyasi bir kriz olur.

Moskova'nın **kimyasal silahlar üzerindeki kontrolünü kaybetmesiyle** ilgili varsayım, uzmanlar tarafından neredeyse **inanılmaz ve imkansız** olarak değerlendiriliyor. Bu, 1990'lardaki Rusya'nın zor zamanlarında olabilirdi ama şimdi değil.

Makul görünen en olası varsayım, bu olayın gösterici bir eylem olduğu ve **Vladimir Putin'in "paralel gizli devletleri"** temasına geri döndüğüdür. Bunun altında gelişen sistem, bireylerin sosyal medyada bilgisayar korsanlığı, kasten yanlış haber yayma, yurt dışındaki askeri operasyonlara katılım, "hainler" in veya rejimin düşmanlarının ortadan kaldırılması gibi "kirlili işler" yapan kişilerin olduğu paralel yapılara izin verir. Belki de Kremlin suç işlemek için emir vermez ancak bunları araştırmaya da çalışmaz ve kamusal alanda bu tür eylemleri kınamaz bile.

Putin geçen sene "Bilgisayar korsanları, sabahları iyi bir ruh hali içinde uyanıp resim yapmaya başlayan sanatçılara benziyor" dedi. Ancak okumaya değer olan şey şudur ki bu insanlar "vatansever" oldukları ve yetkilileri tehdit etmedikleri aynı zamanda resmi görevlileri destekledikleri sürece **Putin durumu ciddiye almayacak ve durumu araştırmayacak.**

Skripal'ları öldürme girişimi önemsiz bir suç değildir. Bu suç çoktan beraberinde pek çok ağır sonucu da getirdi. Churchill'in 1946'daki konuşmasından sonra, Batı ile Doğu arasındaki "demir perde" inşa edildi. Şimdi ise Rusya'nın medeni dünyadan daha da yalıtılmış olacağı tarihi olaya şahit oluyoruz.

PAULO'NUN GÜZELYURT'TAKİ MAVİ KÖŞKÜ

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

Melis PEKTAŞ

Mavi köşk, 1957 yılında tamamlanan ilginç bir yapıdır. Kuzey Kıbrıs / Güzelyurt'ta Paulo Pavlides tarafından inşa edilmiştir. Paulo Pavlides, İtalyan kökenli bir Yunan vatandaşıydı ve mesleği avukatlıktı ancak avukat kimliği altında Kıbrıs çatışması sırasında EOKA için silah kaçakçılığı yapıyordu. Bu köşkte Paulo her zaman ünlü mafyaları ve ailelerini ağırlardı. Paulo oldukça sıradışı bir adamdı çünkü mavi köşk Paulo'nun mimar bir arkadaşı tarafından tasarlanmıştı ve yapının inşası sona erdiğinde Paulo köşkün bilinmemesi için arkadaşını öldürdü. Mavi köşkün en ilginç özelliği ise, hiçbir yerden gözükmesi de her yerin ve her şeyin köşkün bulunduğu noktadan görünebiliyor olmasıdır.

Paulo'nun amacı, deniz aşırı getirdiği silahları sorunsuz bir şekilde dağıtmaktı. Köşk bir yamaçta yer alıyordu ve etrafında makineli tüfek yuvaları vardı. Barış hareketi esnasında Beşparmak Dağlarına paraşütçü Türk askerleri indiğinde, Paulo'yu koruyan Yunan askerleri tarafından öldürüldüler. Bu nedenle mavi köşkün altındaki bu bölge "Kanlı Vadi" olarak anılmaktadır.

Paulo güvenlik konusunda oldukça takıntılıydı. Çalışma odasındaki kapının özel bir açma sistemi var, odanın perdeleri ses geçirmez ve yatağının hemen başında tünellere açılan bir kapı var. Güvenlik hakkında her şeyi düşünmüş. Mavi köşkte bulunan her oda farklı bir renge boyanmış. Köşkteki konuklar odalarının rengine göre masaya otururlardı. Paulo'nun bir diğer takıntısı ise 13 sayısınıydı. Evde 13 oda ve havuzda ise 13 musluk var

ve kimileri evin yukarıdan bakıldığında 13 şeklinde görüldüğünü söylüyor. 1974 yılında Kıbrıs Barış Harekati olduğunda, Paulo köşkün altındaki tünelleri kullanarak İtalya'ya kaçtı ancak mafya tarafından 1986 yılında öldürüldü.

Ece Deniz BUDAK

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

CEMAAT

Cemaat kelimesinin sözlük anlamı insan topluluğu, kalabalıktır. Diğer bir deyişle cemaat, belirli bir inanca ve kanaate dayanan topluluktur. Aynı zamanda Türkiye’de İslami ve laik kesimler arasında çatışmalara neden olan önemli bir konudur.

Topluluğun üyeleri arasında güçlü duygusal bağlar vardır. Bu bağ, manevi duyguların bağıdır. İnsanlar duygularını birbirleriyle paylaşırlar ve birlik olurlar. Bu nedenle insanlar arasında bir ayırım yoktur. Aynı zamanda şöyle de tanımlanabilir cemaat belli bir topluluğu koruma altına alan sistemdir.

Topluluğu yöneten kişi, o topluluğa bağlı olanlardan bazı hizmetler bekler. Kişiler cemaate kendi rızasıyla

gönüllü olarak katılırsa, daha verimli bir şekilde hizmet edeceklerdir. Bununla birlikte, kişi finansal zorluklar veya bazı yükümlülükler nedeniyle katıldığı takdirde yeterli hizmeti sağlayamayabilir. Bu durum ise kişilerin bireysel değerlerinin kaybedilme-

sine yol açabilir. Böylece, bireyler cemaat yöneticisinin kendi politik çıkarları doğrultusunda, onların yaşamlarını kullanmalarına izin verir.

Günümüzde belirli donanıma sahip kişiler büyük krizlerle karşı karşıya kalabilir. Bu krizlerin en önemli olanı ise kimlik krizidir. Türkiye’nin sosyal yapısında kimlik sorunu oldukça yaygındır. Bu sorgulama ise değersizlik duygusuna yol açar. Toplumdaki bu değersizlik, mezheplere ve topluluklara ait insanlar tarafından doldurulmaktadır. Türkiye’de cemaatler ve dini yapılar açısından mevcudiyet bu süreci hızlandırdı.

Siyasi partiler kendi çıkarları doğrultusunda bu örgütlenmeleri destekler.

Peki, bu toplulukların bünyesinde bulunan herkes toplulukları destekler mi?

İnsanlar, birlikte yaşayarak mevcudiyetlerini devam ettirirler. Bu nedenle kolektif toplumda yaşamak, siyaset kavramını ortaya çıkarır. Birlikte yaşamak, insanları “biz” ve “siz” ayrımına sürükler. İnsanlar kendilerinden olmayanların dışlanması gibi

unsurları benimseyerek bir yapı oluşturur ve oluşturulan bu yapıyı cemaat olarak adlandırabiliriz. Farklı etnik veya göçmen gruplarını toplum ile kaynaştırmak yerine, belli bir ulusa bağlı kişileri aralarına sonradan dahil edip bu farklı etnik ve göçmen gruplara karşı korumacı bir tavır sergilemeye itilmiştir. Bu nedenle "ayırıcı" bir tutum ortaya çıktı ve cemaat kavramıyla gerici, sinsi ve koruyucu durumlar meydana geldi.

Bu durumdan yola çıkarak cemaatin dünyanın her yerinde çoğunlukla siyaset ve siyasetçiler tarafından kullanılan bir durum haline geldiğini söyleyebiliriz. Kendi çıkarları uğruna, siyasetçiler insanların ayrımcılığa uğradığı bu dava için halkın desteğini kolayca alabilirler. İnsanlar için sorun oldukça açıktır; onların tarafında olmayan diğer insanlar.

Ne yazık ki, günümüzde milyonlarca insanın hayatından ve çevresinden memnun olmadığı, herkesin belirli nedenlerle bir yere gitmeye çalıştığı veya insanların kendi ülkelerinde ekonomi, güvenlik ve hatta inanç konusunda dahi anlaşmazlıklara düştüğü bir ortam mevcuttur. Öte yandan, insanlar kendi yaşadıkları yerlerde yabancıları istemezken, dünya cemaat yeri haline geldi.

MODERN KÖLELİK

Aslıhan GAZİOĞLU

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

İnsan kaçakçılığı uzun zamandır var olan önemli bir sorundur. Günümüzde onu 'modern kölelik' olarak adlandırmak mümkündür. Dünya genelinde farklı yollarla insan kaçakçılığından mağdur olmuş kişilerin sayısı sizi şaşırtabilir. Ne yazık ki yaklaşık 700,000 ile 5 milyon insan bu durumdan muzdarip. Bu sayıların % 90'ı fuhuş yapmaya zorlanan ve 15-26 yaş arası kadın ve çocuklardan oluşan insan kaçakçılığı mağdurlarıdır. %10 ise tehdit edilen ve organlarını satmaya zorlanan insanlardır.

İNSAN KAÇAKÇILIĞI NEDİR?

İnsan kaçakçılığı insanları kaçırmak, barındırmak, saklamak ve bir yerden bir yere taşımak için fiziksel baskı, dolandırıcılık ve diğer yaptırım tekniklerini uygulamaktır. İnsan tacirleri, kurbanları kendi ülkeleri içinde, genellikle uluslararası sınırlar aracılığıyla bir yerden bir yere nakleder. Sonrasında ise bu kişiler en temel özgürlüklerinden alıkoyulurlar, bir nesneymişcesine satılırlar ve seks köleliği ve diğer işlerde çalışmak için zorlanırlar. Kurbanlar düzenli aralıklarla tecavüze, işkenceye ve şiddete maruz kalırlar.

PEKİ YA KURBANLAR?

İnsan kaçakçılığı fiziksel baskı, dolandırıcılık, sahtekarlık ve diğer zorlama teknikleriyle insanları ele geçirmek, toplamak, saklamak ve taşımaktır. İnsan tacirleri, mağdurları kendi ülkeleri içinde bir yerden diğerine aktarırlar, çoğu zaman da uluslararası sınırlardan geçirirler. Daha sonra mağdurların en temel özgürlükleri ellerinden alınır, eşya gibi satılırlar ve çeşitli işlerde çalışmaya zorlanırlar. Elbette insan kaçakçılığı ciddi bir suçtur ve insan haklarının ağır ihlalidir. Her yıl binlerce erkek, kadın ve çocuk kendi ülkelerinde ve yurt dışında insan tacirlerinin eline geçmektedir.

Geldiklerinde, başvurdukları işin mevcut olmadığını veya koşulların tamamen farklı olduğunu görürler. Ancak artık çok geç olmuştur. Belgelerine sık sık el koyulur ve borçları ödenene kadar çalışmaya zorlanırlar. İnsan kaçakçılığı mağduru olan birçok insan yoksulluktan kurtulmak, yaşam standartlarını artırmak ve ailelerine destek olmak ister. Genellikle yurtdışında veya başka bir bölgede iyi ücretli bir iş teklifi alırlar. Çoğu zaman, iş bulma, seyahat etme ve konaklama masrafları için insan tacirlerinden borç alırlar.

İnsan Kaçakçılığının En Yaygın Türleri

Bir rapora göre insan kaçakçılığının da birçok türü var. İnsan kaçakçılığının en yaygın biçimi ise cinsel sömürü (%79).

Cinsel sömürünün kurbanları, ağırlıklı olarak kadınlar ve kız çocuklarıdır. Şaşırtıcı bir şekilde, insan tacirlerinin cinsiyeti hakkında bilgi veren ülkelerin %30'unda, kadınlar kaçakçıların çoğunluğunu oluşturmaktadır.

Dünyanın bazı bölgelerinde kadın ticareti diğerlerine göre daha fazladır. İnsan kaçakçılığının ikinci en yaygın biçimi zorunlu işgücüdür (% 18), ancak bu yanlış bir ifade olabilir çünkü zorunlu işgücü cinsel sömürü amacıyla yapılan insan kaçakçılığına kıyasla daha az sıklıkla tespit edilir ve rapor edilir. Dünya çapında kurbanların neredeyse %20'si çocuklardan oluşur.

HANGİ ÜLKELERİN İNSAN KAÇAKÇILIĞI KONUSUNDA İLK SIRADA GELDİĞİNİ DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

Beyaz Rusya ve Rusya ilk sırada yer alırken, Çin ve İran, Kuzey Kore, Sudan, Suriye gibi ülkeleri takip etmektedir. Beyaz Rusya insan kaçakçılığı mağdurları çoğunlukla Beyaz Rusya veya Rusya'da kalır. Suçlular diğer kurbanları Polonya, Türkiye veya Avrasya ve Orta Doğu'daki çeşitli ülkelere kaçıtır. Bunun yanı sıra, 5 ila 12 milyon göçmen Rusya'da giysi fabrikalarında, toplu taşıma araçlarında, inşaat ve tarım sektöründe kölelik koşullarında çalışıyor.

Bu sayılara baktığımızda, insan kaçakçılığında ilk sırada yer alan ülkelerin gelişmiş veya gelişmekte olan ülkeler olduğu da açıktır. Her şeyden önce, kurbanlar herkesle eşit haklara sahiptir ve kimse bu hakları onların elinden alamaz. Hiç kimse nesne gibi alınıp satılmayı, köle gibi kullanılmayı hak etmez. Umuyorum ki dünyadaki modern kölelik bir an önce son bulur.

IRAK BUNALIMI

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

Can ABANOZ

Bu yıl, ABD'nin liderliğindeki koalisyonun Saddam Hüseyin'in Baas rejimini devirerek Irak'ı işgalinin 15. Yıldönümü. 2003'ten bu yana, bölgedeki istikrarsızlık devam etmekte, ayrıca 2011'den itibaren Arap Baharı, IŞİD'in ortaya çıkması ve Suriye-Irak bölgesinde yayılmasıyla bölgenin karışık durumu daha da kötüye gitti. Bu makalede, Irak'taki darbe döneminden en son duruma kadar kısaca bahsedilecektir.

1932'de Irak, Birleşik Krallık'tan bağımsızlığını ilan etti. 1958'de ilk askeri darbesini General Kasem liderliğinde Kral II. Fay'a yaptı. O yıldan 1963'e kadar Baas Partisi güçlenmeye başladı ve nihayet 1963'te ikinci askeri darbe Irak'ta Nasırcı olan ve kendisini

mareşal olarak ilan eden Albay Adbussalam Arif liderliğinde meydana geldi. 1968'de Baasçı General Hasan el-Bakr liderliğinde, Mareşal Adbussalam Arif'in kardeşi olan Genereal Abdurrahman Arif'e karşı askere darbe düzenlendi.

Saddam Hüseyin'in yükselişi 1968 askeri darbesinden sonra başlamıştı. General Hassan el-Bakr'ın yeğeniydi, kısa süre sonra ise yeni Irak yönetiminde kritik pozisyonlara girdi. 1969'da Devrim Komuta Konseyi'nin ikinci başkanıydı, 1976'da herhangi bir askeri okul eğitimi olmaksızın kendisini general ilan etti. 3 yıl sonra, 1979'da, Hasan el Bakr'ın Saddam Hüseyin lehine istifa etmesi üzerine, devlet başkanı, başbakan, Demokratik Komuta Konseyi başkanı, Baas Partisi başkanı ve Irak Silahlı Kuvvetleri'nin şefi oldu.

Aynı yıl Saddam Hüseyin'in iktidara gelmesiyle, İran İslam Devrimi gerçekleşti. Humeyni'nin İslami Şii Rejimi Irak rejimi için güvenlik tehdidi haline geldi. Irak bu rejimin Irak Baas rejimine alternatif olabileceğinden korktu. Suriye'deki Hafız Esad'ın Şii olmasının aksine, Saddam Hüseyin Sünni idi ve önceki yıllarda Saddam ve Irak'taki Şii gruplar çatıştı çünkü Saddam Hüseyin, ona karşı yapılacak bir Şii isyanından korktu ve aynı yıl bu isyan meydana geldi. 1980 ile 1988 arasında İran-Irak Savaşı vardı ve 1988'de her iki taraf da zafer ilan etti. Bu savaş sırasında ABD 1982'ye kadar Saddam Hüseyin'i dolaylı olarak destekledi. ABD, Irak'a İsrail aracılığıyla silah sattı ve 5 milyar dolar yardımda bulundu. Aynı dönemde, İrangate olarak adlandırılan büyük bir skandal meydana geldi, ABD yönetimi gizlice Irak'a yaptığı gibi İran'a da İsrail üzerinden silah satışı yaptı. ABD'deki birçok üst düzey bürokrat görevden alındı ve istifa etti. SSCB dolaylı olarak İran'ı destekledi ve Suriye ile dostluk ve işbirliği anlaşması imzaladı. O dönemde Suriye bazı mezhep meseleleri yüzünden Irak'ın düşmanıydı.

Irak'taki Kürt sorunu, İran-Irak Savaşı'nda başka bir boyuta geçti. 1960'lardan beri Kürtlerin özellikle Kuzey Irak'taki özerklik talepleri önceleri Irak tarafından kabul edildi ancak daha sonra Kerkük bölgesi hakkında taraflar arasındaki çatışma nedeniyle reddedildi. İran-Irak Savaşı devam ederken İran Kürtleri desteklemişti ve Kürtler Halabja bölgesinde kimyasal saldırılarla karşı karşıya kaldılar. Birleşik Krallık ve Fransa'dan satın alınan kimyasal silahlar Kürtlere karşı kullanıldı.

1990'da Irak'ın Kuveyt'e müdahalesi Saddam Hüseyin'in son döneminde

yaşandı. Kuveyt ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin yüksek petrol üretimi 14 milyar dolar kayba neden oldu ve Kuveyt el-Rumeyla bölgelerinde yeni petrol kuyusu açmaya başladı. 1991'de ABD Kuveyt'e müdahale etti, kısa sürede Irak bu bölgeden çekilmek zorunda kaldı. SSCB yönetimi taraflar arasında barış müzakerelerine teşebbüs etse de, bir sonuç alınamadı. Bu çatışmada Irak Ordusu ABD tarafından neredeyse yok edildi.

2003 yılında, 11 Eylül'de Bush Doktrini'nin ilanından sonra, Irak "Kötülük Eksenini" devletlerinden birini ilan etmişti. ABD liderliğindeki koalisyon güçleri Irak'a müdahale etti. ABD, Irak'ın El Kaide'yi desteklediğini ve kitle imha silahlarına sahip olduğunu iddia etti. Rusya ise Fransa ve Almanya gibi bu çatışmalarda tarafsızdı. 9-10 Nisan'da koalisyon güçleri Bağdat'a büyük bir direniş göstermeden girdi. 1 Mayıs'ta koalisyon güçleri zafer ilan etti. Irak, 18 vilayete bölündü. Duhok, Erbil ve Süleymaniye, Irak Kürt Bölgesi Yönetimi'nin kontrolüne geçti. 2006 yılında Saddam Hüseyin, ölüm cezasına çarptırıldı ve idam edildi.

Kerkük'ün durumu hala merkezi hükümet ve İKRA arasında çatışma konusu. Ayrıca İKRA 2017'de bağımsızlık referandumunu düzenledi. Referandum bağımsızlık lehine sonuçlandı. Ancak merkezi hükümet ve ABD tarafından kabul edilmedi. Yeni anayasa, yönetimde herhangi bir etnik kimliğin çoğunluğunun yasaklandığını ilan etse de, mezhep meselesi bu bölgede çözülmemiş bir başka sorun. 2011'de Arap Baharı, Irak'ı da diğer Arap ülkeleri ve komşusu Suriye gibi etkiledi. IŞİD bu bölgede güçlendi ve Irak kısa sürede toprak kaybetti. ABD, Irak'taki kuvvetlerini 2008'den 2011'e kadar çekmeye karar verdi ve 2011'de son askerler bu bölgeden ayrıldı, ancak 3 yıl sonra ABD, IŞİD tehdidiyle savaşmak için bölgeye geri döndü. ABD, teröre karşı savaşan İKRA güçlerini ve YPG güçlerini de destekliyor, bu durum Türkiye gibi diğer devletler için tartışmalı bir hal aldı.

Sonunda Saddam'dan sonra ne değişti? ABD'li yetkililer ABD'nin bu bölgede hedeflerine ulaştığını iddia ediyorlar ama gerçekte Irak, Saddam döneminde de hala aynı sorunlarla karşı karşıya. Şimdilerde Irak, Saddam rejiminden daha istikrarsız. Merkezi hükümet terörle mücadeleye meydan okurken, aynı zamanda Irak'taki Kürt meselesi de devam ediyor. Irak'ın geleceği hala parlak değil, özellikle Irak, Suriye İç Savaşı'ndaki ABD-Rusya rekabetinin ana aktörlerinden biriyken.

LA CASA DE PAPEL

GİZLİ MESAJLAR

Yağmur TAŞDEMİR

Berlin, Tokyo, Rio, Nairobi, Moskova, Denver, Helsinki, Oslo. Tüm bu isimler kimileri için yalnızca şehir ismi olsa da, aslında son zamanlarda insanların dilinden düşürmedikleri bir İspanyol dizisinin karakterleri. Dışardan bir gözle baktığımızda, dizinin konusu için bambaşka hayatları olan insanların bir araya gelerek İspanyol Kraliyet Darphanesi'ne bir soygun gerçekleştirdiklerini söyleyebiliriz. Hırsız-polis dizileri genellikle içimizdeki adalet dünyasını rahatlattığı için seyirci kitlesi oldukça fazladır. Ancak bu dizide bir şeyler seyircisini farklı bir yönde kendine çekti ve ona 'bu dizi yalnızca bir soygun dizisi olamaz!' mesajı verdi. Peki, bu dizinin böylesine ünlü olmasının altında yatan gerçek sebep nedir?

Aslına bakılırsa dizi, jeneriğinden oyuncularına, kullanılan renklerden maskelere kadar içeriğinde bir çok mesaj barındırıyor. Soyguncuların henüz ilk bölümden darphaneye girip soygunu yapmayı başardıkları halde 12 gün boyunca darphaneyi terk etmemesinin en büyük sebebi de bu olsa gerek. Dizi ilerledikçe para önemsiz olmaya başlıyor ve artık ideolojiler ve idealler gündeme gelmeye başlıyor. Sıklıkla pek çok mesaja yer verilen bu dizide, ilk önemli mesaj profesör tarafından veriliyor "Biz kimsenin parasını çalmıyoruz. İnsanlar bizi sevecekler, bu çok önemli. Halkın gözünde kahraman olacağız. Ancak dikkat edin çünkü bir damla kan aktığında, Robin Hood olamayız, katil oluruz". Dizinin bir sahnesindeki Brezilya-Kamerun futbol maçı bu mesajı destekleyen önemli bir örnektir. İlerleyen bölümlerde ise soyguncuların hikayelerini öğrenmeye başlıyoruz, onlarla aramızda bağ kuruyoruz. Dizi seyircisini kimin iyi kimin kötü olduğunu yargılamanın ötesine geçirecek kötünün neden kötü olduğunu düşünmeye sevk ediyor. Gelelim dizinin aslında bize verdiği mesajlara. Darphane ve polisler paraya dayalı bir ideoloji olan kapitalizmi temsil etmektedir. Kapitalizmde para her şey demektir. Ahlak, mutluluk, aşk, zenginlik, üstünlük... Her şey paraya bağlıdır. Bir grup paraya saldırırsa kötü ilan edilir ve polis güçleri (kapitalizm) ile engellenir. Dizideki başrol oyuncularına verilen şehir isimleri de elbette ki sıradan şehirler değil. Berlin, her ne kadar Profesöre bağlı olsa da, çoğu zaman başına buyruk tavırları ile dikkat çekiyor. Oldukça kararlı, idealist ve sert bir karakter. Rehinelere halk ile benzerliğini düşündüğümüzde, özellikle 1936 sonrası nazizm despotluğunu Berlin karakterinde gözlemlememiz mümkün. Berlin, dizideki rehinelere ve diğer soyguncuların en çok çekindikleri isim. Bu dönemde Avrupadaki ülkelerin en çok çekindiği ülke ise elbette Almanya idi. Oslo ve Helsinki dizide kuzenler ve fiziksel gücü temsil etmekte. II. Dünya Savaşı'nda Norveç ve Finlandiya'nın işgale uğramasının nedeni tamamen stratejiktir. Dizide ilk düşen isim Oslo ve Norveç ise savaşta ilk düşen ülkelerden bir tanesidir. Dizide soygun gerçekleşmeden önceki beş aylık eğitim sürecinde Denver (ABD) ve Moskova (SSCB) 'nın Berlin'in arkasından iş çevirdiği ve ona karşı beraber olduklarını görüyoruz. Savaşta ise ABD ve SSCB Normandiya Çıkarması'nda olduğu gibi Almanya'ya karşı bir süre ittifak halindeydiler. Ardenler Taarruzu'nda da olduğu gibi Berlin son kumarını oynayarak kontrolü eline alma fırsatı yakalasa da, sonunda yine kontrolü kaybediyordu. Yalnız kalan Berlin, tarihteki Berlin Savaşı'nda da olduğu üzere, büyük bir direniş gösterse de acı sondan kaçamıyordu. Dizide Tokyo'yu tek başına hareket etmeyi seven, başına buyruk hareketler yapan bir karakter olarak tanıdık. Japonya Pearl Harbor'da gerçekleşen baskın ile savaşın tüm dünyaya sıçramasına neden olmuştu ve dizide Moskova Tokyo'ya "Ardında felaketler bırakıyorsun!" diyerek tepki göstermişti. Nairobi karakterini tek amacı bir an önce soygunu sonlandırmak ve işler çığırından çıkmadan para ile beraber darphaneden çıkarak kızını yanına almaya çalışan azimli bir anne olarak tanıdık. Kenya'nın Soğuk Savaş döneminde üçüncü bir blok olarak adlandırılan Bağılantısızlar Hareketi'ne üye ülkelerden olması ise dizi ve tarih arasındaki bir diğer benzerliktir. Son olarak dizide duygularıyla herket eden ve fevri bir genç olarak tanıdığımız Rio'nun dizinin finalinde etkili olduğunu söyleyemiyoruz ve aynı durum II. Dünya Savaşı döneminde asker çıkarması yapsa da, savaşın belirleyici taraflarından biri olmayan Brezilya için de geçerlidir. Dizide karakterlere şehir isimleri verilmesi belki de bu hareketin dünyanın herhangi bir yerinde gerçekleşen haklı bir isyanın temsili olmasıdır. Dizideki başrol oyuncularının dışında, her rehinenin aslında bir anlamı var.

Darphane çalışanları, öğrenciler, öğretmenler... Darphane'nin içerisindeki oluşumu devlet varsayarsak, rehinelere için halk, Berlin için ise devlet başkanı diyebiliriz. Rehinelere hiçbir Profesörü bilmeseydi, Berlin emirleri ondan alıyor ve Profesör tarafından yönetiliyor. Bu kimse tarafından tanınmayan ancak gücün asıl sahibi olan kişi için ise derin devlet benzetmesi yapmamız mümkün. Rehinelere

karşısındaki bu büyük güce başlarda itaat etse de zamanla isyan ediyorlar, bastırılıyorlar ve kaçmayı deniyorlar. Rehinelere işçi sınıfı oluşturuluyor ve kadınlar güç sahiplerinin emelleri için kullanılıyorlar. Dışarda ise 12 gün boyunca hırsızları yakalamak için her şeyi denemiş ama hep hırsızlardan bir adım geride kalmış polisler var. Polisleri sisteme benzetecek olursak, Kapitalist sistemin dışarıdan ne kadar kusursuz görüldüğünü ancak kendi içerisindeki büyük açıkların ve çatlakların varlığından söz edilebilir. Darphane soygununun gerçekleşmesi durumunda, kapitalist sistem etkisini yitirecek ve insanlar zaman içerisinde bu sisteme baş kaldıracaktır. Dizide kullanılan Dali maskeleri de elbette rastgele seçilmedi. Salvador Dali kendi döneminde deli-dahi olarak anılan, toplum normlarına karşı yaşayan ünlü bir ressamdı. Toplumun dayatmalarını kabul etmeyen ve kendi bildiği gibi yaşayan ressamın maskeleri ise özgürlük ve aykırılığın temsiliydi. Soygun esnasında karakterlerin giydiği işçi tulumları ise komünizmin ideolojik rengi olan kırmızıydı ve komünizmi temsil ediyordu. Oldukça bilimsel tavırlar sergileyen, yaşamını tek bir ideal için adanmış ve zeki bir adam olan Profesör ise dizide duygusallığa yer verilmemesini vurgularken altın kuralını bozarak kendisi aşık oluyor. Bir sahnede geçen "Her şeyi kaybetmeye çok yakındık, nedenini sorarsanız bir aşk hikâyesi yüzünden derim. Sonuçta her şeyin mahvolması için aşk iyi bir nedendir" sözü ise başarmak için duygusallığa yer verilmemesi gerektiğinin en büyük örneğidir. Dizide sık sık duyduğumuz ve içerisinde "Bu bir partizanın çiçeği, özgürlük için ölen bir partizanın çiçeği" sözlerinin bulunduğu 'Ciao Bella' şarkısı ise Sosyalizm'in sembollerinden bir tanesidir. Mussoli'ni döneminde İtalya'da devrimci anti-faşist, sosyalist ve komünist grupların marşı olarak bilinir. Dolayısıyla kapitalizm karşıtı bir düşünce de dizinin müziğinden gelmektedir. Final bölümünde sevdiği kadın ile beraber ölüme giden ve "Birlikte direneceğiz" diyen Berlin de Sosyalizm'in bir diğer örneğidir. Sosyalizm, iktidarın ve üretim araçlarının halkın kontrolünde olduğu, ortaklaşa kullanıldığı bir sistemdir. Kapitalizmi reddeden sistemde bireycilik değil toplumculuk anlayışı öne çıkmaktadır. Sosyalizm aynı zamanda komünist sisteme zemin hazırlayan ideoloji ve harekettir.

Dizinin son bölümünde geçen Profesörün bir repliği ise sanırım diziyi özetlemek için yeterli. "Bize her şeyi iyi ve kötü kavramı içinde öğretiyorlar. Peki biz ne yapıyoruz? Otoriteler bizim yaptığımız zaman kötü olan şeyleri yaparsa, iyi gibi geliyor. 2011 yılında Avrupa Merkez Bankası hiç yoktan 171 milyar yarattı. 2013 yılında ise daha fazlasını, 145 milyar. Para nereye gitti biliyor musun? Bankalara. Darphaneden direk olarak en zenginlere. Kimse Avrupa Merkez Bankası'na hırsız dedi mi? Hayır. Likitide enjeksiyonu dediler. Al sana likitide enjeksiyonu ama bu kez parayı en zenginlere değil, talihsiz insanlara aktarıyorum." Tüm bu gizli mesajları ve zekice yaratılmış olan kurguyu göz önüne alarak, başta sorduğumuz soruya geri dönebiliriz. Bu dizinin böylesine ünlü olmasının altında yatan gerçek sebep nedir?

GALLER'DEKİ TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ TOPLANTISI

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

Selen CEYLAN

12 Mart 2018 Pazartesi günü Galler'deki toplumsal cinsiyet eşitliği hakkında konuşmak amacıyla Alun Cairns ev sahipliğinde Cardiff'te kahvaltılı iş toplantısı gerçekleştirilmiştir.

“Çok uzun bir süredir, kadınların gerçek potansiyellerini ortaya çıkarmalarına yardımcı olmak için gereken yapılmamıştır. Bu, hükümet olarak üzerinde oldukça sıkı çalıştığımız bir konudur.”

Alun Cairns, Galler Devlet bakanı, Dünya Kadınlar Günü'nde “Galler'de ve dünyada kadınlar için gerçek bir değişim sağlamak istiyorsak hükümetler, iş dünyası ve toplum cesur olmaya devam etmeli” diye belirtti.

#PressforProgress Toplumsal cinsiyet eşitliğinin hızlı bir şekilde gerçekleşmesi için tüm dünyayı harekete geçmeye davet eden, yılın temasıdır.

Kadın ile erkek eşitliğinin hayatın her alanında gerçekleştiğinden emin

olmak için, kadınlar ve erkekler Galler'deki konser, toplantı ve konferans gibi sosyal etkinliklere katılacaklar.

Toplantıya Galler'deki Birleşik Krallık Hükümeti ve Chwarae Teg (Galler toplumsal cinsiyet eşitliği cemiyeti) de katıldı.

Toplantının ana konusu kadınlar ve kız çocukları için pek çok konuda (sınıftan toplantı odasına kadar) gelişim göstermek amacıyla ortaya koyulan destek ve fırsatlardı. Ayrıca işyerindeki engelleri ortadan kaldırma yolları ve Galler'in kazancı doğrultusunda kapsayıcı işyeri kurma yolları da toplantıda tartışılan konulardandı. Chwarae Teg başkanı olan Cerys Furlong, işyerinde ne kadar çok kadın olursa, o kadar çok çözümün ortaya çıkacağını ileri sürdü. Ayrıca, iş yerlerinde kadına karşı cinsel taciz ve istismar sona ermeli, böylece kadınlar kendilerini işyerinde daha güvenli hissedeceklerdir. 2010

yılına kıyasla günümüzde Galler'de 44,000 kadın daha fazla çalışmaktadır. Birleşik Krallık Hükümeti, değişikliklerin uygulanması ve toplumun her kesimindeki kadınlar için gerekli şartların oluşturulmasında önemli adımlar atmaktadır.

Çeviri: Yağmur TAŞDEMİR

VERİLMEK İSTENMEYEN HAK: KÜRTAJ

Kelime anlamıyla kürtaj, fetüs veya embryonun uterus dışında yaşama yeteneği kazanmadan önce çıkarılarak hamileliğin sonlandırılmasıdır. Kürtaj her ne kadar hamile kadının özel hayatı ile doğrudan ilgili olsa da, her ülkede kürtajla ilgili bazı yasalar vardır. Kadınlar, onların nasıl giyinmeleri, yürümeleri veya konuşmaları gerektiği gibi toplumsal baskılara alışkındır. Üstelik "ideal kadın" hakkında bazı normlar da vardır. Toplumun belirlediği ideal kadın kısa veya kilolu olmamalıdır. Onların ideal kadını, kadınlık sembolü olan uzun saçta sahip olmalıdır. Toplumsal cinsiyet eşitsizliği söz konusu olduğunda, hepimiz yaşamımızın her alanında bu duruma aşınayız. Ancak kürtaj konusu çok daha başka bir şeydir. Kadın doğum yapmak isteyip istemediği konusunda kendisi karar vermelidir. Bu kendi bedeniyle ilgili bir karardır ve başka bir kişi veya hükümet kadının hayatını etkileyecek bir konu üzerinde karar verme yetkisine sahip değildir.

İrlanda Cumhuriyeti'nde baskın din Hıristiyanlık ve çoğunlukla Roma Katolikliği'dir. Kürtaj fikrine kati suretle karşıdırlar. Pek çok İrlandalı için fetus veya embriyo yetişkin bir insanla aynı değerdedir. Diğer bir deyişle, fetüsün veya embryonun uterusten çıkarılması cinayet anlamına gelmektedir. Bu açıdan bakıldığında haklılar. Çocuk sahibi olmamayan bir kadın, cinsel ilişkiye girmeden önce gerekli tedbirleri alabilir. Ancak bazı durumlarda bu önlemler yeteri kadar etkili olmayabilir. Üstelik fetüs kadının yaşamı için tehdit oluşturabilir, fetüsün yaşamında bazı sorunlar çıkabilir veya kadının çocuk sahibi olmak için maddi durumu yeterli olmayabilir. Bu gibi durumlarda, kadın hamileliğini sonlandırmak isteyebilir. Daha da kötüsü hamilelik tecavüz veya ensest ilişki sonucu meydana gelmiş de olabilir. Kaç kadın babası kendi tecavüzcüsü olan bir çocuğu dünyaya getirmeyi ister? Peki ya kadının ve dünyaya gelecek olan çocuğun psikolojisi ne olacak? Anne kendi çocuğunu sevmeyebilir, çocuk ise kendini gayrimeşru bir çocuk olarak hissedebilir.

Kürtaj İrlanda Cumhuriyeti'nde yasaklanmıştı. 2013 yılında ise kürtaj yasağı kaldırıldı. Ancak kürtaja yalnızca annenin hayatının risk altında olduğu durumlarda izin verildi. Öte yandan, bazı İrlandalı kadınlar -yasal olmayan yollardan- kürtaj yaptırabilir. Yasa dışı yollarla kürtaj yaptırmanın azami cezası ise on dört yıl. Diğer bir ifadeyle, hükümet kadınların kendi bedenleri hakkında karar almasını engelliyor ve bu sözde "yasaya" itaat edilmediği takdirde onları cezalandırıyor.

25 Mayıs'ta İrlanda Cumhuriyeti, katı kürtaj yasalarını değiştirmeye yönelik referandumda oy kullanacak.

Referandum dâhilinde seçmenlere İrlanda Cumhuriyeti'nin anayasasında kürtajı yasaklayan ve sekizinci değişiklik olarak da bilinen 40.3.3 maddesini yürürlükten kaldırmak isteyip istemedikleri sorulacak.

Kısacası sonuçları 25 Mayıs tarihinde gerçekleştirilecek olan referandumdan sonra öğreneceğiz. İrlanda Cumhuriyeti modern bir ülke haline geliyor ve 2015'te İrlanda halkının çoğunluğu eşcinsel evlilikleri yasallaştırma yönünde oy kullandı. Bir sonraki referandumda bu çoğunluktan umutluyum. Umarım İrlandalı kadınlar yıllardır onlara verilmek istenmeyen haklarına kavuşurlar.

"İnsanların evlerinde oturarak başkalarının onların adına karar vermesini beklememeleri oldukça önemli. Kendinizi bu konuda değişiklik yapabilecek kadar güçlü hissediyorsanız, oy kullanmalısınız."

Simon Harris, İrlanda Sağlık Bakanı

IRPOSTS

magazine

irposts.com

[instagram.com/IRPosts](https://www.instagram.com/IRPosts)

[facebook.com/IRPosts](https://www.facebook.com/IRPosts)

twitter.com/IRPostsMagazine